

Danmarks ambassadør til Rusland udfordrer Vestens krigsparti

København, 28. august, 2017 – Den 21. august skrev Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, en kronik i Berlingske Tidende med titlen: »Truslen fra Rusland: realiteter og reaktioner«, på anmodning af avisen redaktion, hvor han modgik den vestlige anskuelse, inklusive den danske forsvarsministers, at Rusland skulle udgøre en overhængende, militær trussel. Her følger nogle af de vigtigste punkter:

Alt imens det er sandt, at Rusland styrker sit militær, så bør deres militære kapaciteter ikke overvurderes. Ruslands militære budget er på 48 mia. dollar, alt imens NATO's er på 915 mia., inkl. USA, der alene står for 616 mia. dollar.

For det andet, så er eksistensen af en militær kapacitet heller ikke det samme som vilje til at anvende den. Rusland, herunder præsident Putin, er ikke mindre logisk end alle mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sine militære kapaciteter, bare fordi det er der. Der må udføres en analyse af, hvorfor Rusland skulle vælge at anvende det, og som må gå bag om både de røgslør, som man fra russisk side lægger ud, samt koldkrigsrygmarvsreaktioner fra alle sider.

Vi må forstå, at årsagen til, at Rusland, ud fra Moskvas synspunkt, indsatte sit militær, i strid med internationale spilleregler, i Georgien, Ukraine og Syrien, var, at de fra Vestens side konfronteredes med akutte og alvorlige trusler mod deres vitale interesser, med få andre muligheder end den militære. I Georgien, frygten for en udvidet NATO-tilstedeværelse langs grænsen samt bevarelsen af den russiske indflydelse i Kaukasus og Centralasien; i Ukraine, bevarelsen

af flådebasen i Sevastopol på Krim og en levedygtig Euroasiatisk Økonomisk Union; og i Syrien sikring af russisk indflydelse i Mellemøsten og for at vise USA, at de ikke skal have held til at gennemføre endnu en farverevolution.

Rusland under Putin vil sandsynligvis overveje at anvende sit militær som en del af sin udenrigspolitik, men det er ikke det samme som, at det rent faktisk vil ske. I langt de fleste tilfælde søger Rusland også at sikre sine egne interesser gennem fredelige midler. Man bør derfor være forsigtig med at konkludere en mere generel tese om overhængende, mere omfattende russisk aggression ud fra individuelle situationer.

Set fra Moskva er en direkte udfordring af NATO i sig selv uønsket. Rusland er NATO underlegent og ved det. Kreml vil derfor også i fremtiden være tilbageholdende med militære skridt, inklusive hybridoperationer, der kan eskalere til en reel konfrontation med NATO eller EU, for den sags skyld.

Set fra Moskva er der intet, der peger på en fordel i militært at true Danmark og dets naboer i Østersøen, Baltikum, Norden, Arktis. Som min analyse viser, siger han, kun, hvis Ruslands vitale interesser blev truet dér, hvilket de i dag absolut ikke er.

Ambassadør Winkler konkluderer med en opfordring til økonomisk samarbejde, der kunne bidrage positivt til at opbygge Ruslands økonomi og til at genopbygge tilliden og reduktionen af spændingerne. En regering, der frygter for sin eksistens, og som primært har militært isenkram i værktøjskassen, er langt farligere end et Rusland med økonomisk vækst. I længden vil Europa og USA derfor få mest ud af økonomisk samarbejde, handel og offentlige og private investeringer i både Rusland og Ukraine, frem for at engagere sig i et nyt våbenkapløb.

Konkrete russiske provokationer bør modgås, men Rusland bør ikke efterlades uden for de internationale samarbejdsstrukturer, og vi har en fælles interesse i øget

dialog i forhold til terror-, cyber og narkotikabekæmpelse, samt i kommunikationskanaler for at undgå en udvikling af militære provokationer, samt at Rusland ser sig selv som en del af løsningen på internationale udfordringer, inkl. sikkerhed og stabilitet i Europa.

Kronikken har fremkaldt store politiske bølger i Danmark, inkl. i medierne, med udtalelser som, at det var uhørt, at en fungerende ambassadør modsagde landets forsvarsminister, der har gået og sagt, at 'russerne kommer, russerne kommer'. Alle de enkelte partier har taget et standpunkt for eller imod, og ambassadøren blev grillet på debatprogrammet DR2 Deadline[1], hvor han fastholdt sine synspunkter, men desværre også gav udtryk for, at han troede på historien om russisk hacking. Om fredagen (25. august) udsendte det danske Schiller Institut sin månedlige **Nyhedsorientering**, som inkluderede en indledning om ambassadørens kronik med efterfølgende analyse, samt også hele den **danske oversættelse af VIPS-memoet** – den hidtil eneste mediedækning i Danmark, så vidt vi ved. Foruden at blive leveret til alle abonnenter, blev Nyhedsorienteringen leveret både trykt og elektronisk til alle ministre og folketingsmedlemmer og, elektronisk, til de fleste byrådsmedlemmer.

Foto: Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, optrådte på DR2 Deadline den 22. august, 2017, efter sin kronik i Berlingske Tidende den 21. august.

[1]

<https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-tv/deadline-2017-08-22#!/>

Min.: 16:57